

Místo v životě

Kamil Střihavka

Ránům, se to krásně dál,
rozednívá, nemusí
bdít, po nocích.
Ptákům, se to krásně dál,
vznáší, zpívá,
nemusí, žít, po klecích.

A já, co nejdál hodím klíče
od svých klecí,
dvířka k ránům nechám, dokořán.

Co nejvýš letím, křídla mám,
mám i cíl,
zemské tíži se jen, usmívám.

Ránům, se to krásně dál,
rozednívá, nemusí
po nocích, bdít.
Ptákům, se to krásně dál,
vznáší, zpívá,
nemusí, po klecích žít

A já, co nejdál hodím klíče
od svých klecí,
dvířka k ránům nechám, dokořán.

Co nejvýš letím, křídla mám,
mám i cíl,
zemské tíži se jen, usmívám.

Co nejdál hodím klíče
od svých klecí,
dvířka k ránům nechám, dokořán.

Co nejvýš letím, křídla mám,
mám i cíl,
zemské tíži se jen, usmívám.

Jen snít ale nestačí, nechceš-li být,
přikován na světě, kuličkou v ruletě.